

Barbara Jarosz, Ewa Matuszczyk

Bielice, st. 1, gm. Łambinowice, woj.
opolskie, AZP 92-33/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 63-64

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Obiekt 2/95 był fragmentem owalnej jamy o wymiarach w granicach wykopu 2 x 0,8 m. Jednorodne wypełnisko w postaci popielatej gliny sięgało do głębokości 1 m. Dno jamy było łukowate, w wypełnisku znajdowały się pojedyncze skorupy.

Obiekt 3/95 tworzyła rozległa plama o wymiarach 6,6 x 3,26 m i dwudzielnym wypełnisku. Centralną część (6,26 x 2,8 m) zajmowała ciemnobrunatna, spiaszczona próchnica z bardzo dużą ilością komponentów kulturowych. Obrzeża stanowiła jasna, popielata glina z nielicznymi węglami drzewnymi. Na poziomie 60 cm z obiektu tego wyodrębniła się nieregularna, wrzecionowata w rzucie jama o wymiarach 1,92 x 1,44 m (obiekt 5/95) oraz 2 dolki postępujące, zaś na poziomie 70 cm — wylepione z gliny palenisko (obiekt 6/95).

Obiekt 4/95 o analogicznym do wcześniejszego, dwudzielnym wypełnisku o wymiarach 2,5 x 3,6 m. Oba te obiekty o zbliżonych do prostokąta rzutach, położone na jednej osi i posiadające podobne wypełniska, są pozostałościami budynków. W ich wypełniskach znaleziono ponad 8000 fragm. i kilkanaście całych naczyń (m.in. blisko 1500 bardzo zróżnicowanych formalnie brzegów). Prawie wszystkie fragm. pochodzą z naczyń toczonych na kole, cienkościennych. W zbiorze występuje m.in. ceramika siwa „igłomska” obu zasadniczych odmian oraz stanowiąca według wstępnej analizy ok. 80% ceramika o miękkich, ścieralnych powierzchniach ścianek. Naczynia te reprezentują szeroki zestaw form ceramiki stołowej (dzbany, misy, kubki) i zdobione są motywami wyświecanymi, rytymi oraz plastycznymi. Według wstępnej klasyfikacji na ok. 500 naczyń, których formę można określić, występuje ok. 360 mis i 40 dzbanów. Tak znaczne serie mogą wskazywać, iż odkryty został skład ceramiczny z końcowej fazy okresu wpływów rzymskich.

Biecz, st. 1
gm. Brody, woj. zielonogórskie
AZP 64-07/59

Polska Akademia Nauk Instytut Archeologii i Etnologii
Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził prof. dr hab. Grzegorz Domański. Finansowane przez Urząd Gminy Brody. Cmentarzysko i osada z okresu wpływów rzymskich.

Dorywcze badania ratownicze tego już prawie w całości zniszczonego obiektu trwają od 1882 r., gdy na jednej jego części założono cmentarz, a na drugiej piaskownię. Intensyfikacja eksploatacji piasku w okresie powojennym doprowadziła do likwidacji większości stanowiska. Wobec zagrożenia fragmentu centralnej jego części z resztkami cmentarzyska podjęto kolejne badania ratownicze. W trakcie prac wykopaliskowych przebadano przestrzeń 6 arów. Odkryto 3 jamy osadnicze i 2 paleniska oraz 7 grobów ciałopalnych. Obiekty te należą do kultury luboszyckiej; groby można datować na jej pierwszą fazę — B_{2b}-B₂/C₁, a ślady osadnicze na drugą fazę — C₁. Jeden z odkrytych grobów był popielnicowy, pozostałe jamowe. Wszystkie groby z wyposażeniem, sądząc po jego składzie, były grobami kobiecymi.

Luźno znaleziono ceramikę kultury amfor kulistych.

Badania będą kontynuowane w wypadku zagrożenia zniszczeniem ważnych części stanowiska.

Bielice, st. 1
gm. Łambinowice, woj. opolskie
AZP 92-33/—

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Badania prowadziły mgr mgr Barbara Jarosz i Ewa Matuszczyk (kierownik badań). Finansowane przez Opolskie Kopalnie Surowców

Mineralnych. Czwarty sezon badań. Osada hutnicza kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Badania przeprowadzono w dn. 19-28.09.1995, na obszarze o powierzchni 62 arów, leżącym na południe od terenu przebadanego w 1992 r. Pod mechanicznie zdjętym humusem zlokalizowano 17 obiektów kultury przeworskiej: dymarkę, budynek, 11 palenisk, 2 ślady po słupach i 2 jamy o nieokreślonej funkcji.

Dymarka, do której od południowego zachodu przylegała jama przypieczowa, wystąpiła w odległości ok. 60 m na południe od skupiska czterech dymarek odkrytych w 1992 r. Nie różni się od nich wielkością i konstrukcją ścian.

Większość obiektów zawierała materiał zabytkowy: fragm. naczyń ręcznie lepionych i toczonych na kole, kawałki żużla, grudki polepy i kości zwierzęce. W jednym z palenisk (obiekt 366) znaleziono fragm. szerokokołnierzewego naczynia zasobowego z obustronnie wyciągniętą krawędzią.

Badania będą kontynuowane.

Deskurów, st. 24
gm. Wyszków, woj. ostrołęckie
AZP 50-70/55

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ostrołęce

Badaniami kierował mgr A. Smoliński. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Ostrołęce. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z wczesnego podokresu wpływów rzymskich; cmentarzysko kultury wielbarskiej z późnego podokresu wpływów rzymskich i wczesnej fazy wędrówek ludów.

Przebadano 150 m² i odkryto 31 obiektów. W warstwie wierzchniej odkryto brązowe okucie końca pasa typu M. III, z blaszką do mocowania rzemienia, zdobione w stylu Soesdala-Untersiebenbrun, datowane na schyłek fazy D. W jedynym odkrytym grobie (obiekt nr 3) znaleziono: nadtopione paciorki szklane, w tym jeden z odciskiem tkaniny, fragment fibuli A. 162?, naczynie grupy XVIIIIC wg Wołagiewicza. Grób można datować na schyłek fazy C. Obiekty kultury przeworskiej datowane są fragm. naczyń na fazę B. Można wśród nich wyróżnić datowany na przełom podokresów B i C budynek naziemny (obiekt nr 27) o powierzchni ok. 25 m², w którym znaleziono m.in. fragm. noża żelaznego. Pozostałe obiekty to doły posłupowe i jamy. Stanowisko jest w dużym stopniu zniszczone, wymaga dalszych badań rozpoznawczych.

Dobryń Mały, st. VII
gm. Zalesie, woj. białkopodlaskie
AZP 60-89/22

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Biała Podlaska

Badania prowadził mgr Sławomir Żółkowski przy współudziale mgr. Mieczysława Bieni. Konsultantami byli prof. dr hab. S. K. Kozłowski i dr hab. T. Dąbrowska. Finansowane przez Wojewodę Białkopodlaskiego i Urząd Gminy w Zalesiu. Trzeci sezon badań. Osada i cmentarzysko kultury jastorfskiej z młodszego okresu przedrzymskiego, obozowisko z paleolitu schyłkowego.

Badania wykopaliskowe na stanowisku nr VII w miejscowości Dobryń Mały były kontynuacją ratowniczych badań wykopaliskowych rozpoczętych w latach 1993-1994. Teren ten obejmuje dolinę rzeki Krzyny oraz jej niewielkiego, prawobrzeżnego dopływu — rzeki